

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Sanctis quibusdam contra serpentes, dracones, & leones potestas
diuinitus data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

hodie demonstrat. Sunt enim variæ artes
industriæque, quibus animantes cicuran-
tur; quarum qui plures callet, plures be-
stias māsuefacit. Hos animalium effectus,
atque inclinationes, haud ita posteri Adæ,
perspectas habent, vt ipse: neque nunc An-
geli bestias, vt prius, solent ad nutum fa-
cere obsequētes. Vt hoc fieret, homo caus-
sam dedit, & exemplum. Si voluisset sibi
parere bestias, DEO debuisset ipse obedire.
Rebellionem sibi peperit rebellando. Hoc
judicium Domino, cum habitatoribus terra. Amos. 4. 2.
Præuaricati sunt. *Propter hoc lugebit terra,*
& infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in
bestia agri, & in volucre cali.

C A P V T X I V.

*Quantum homini, etiam post peccatum
Adami, in omnis generis bestias,
dominium, quantaq; pote-
stas relicta sit?*

§. I.

*Sanctis quibusdam contra serpentes, dracones,
& leones potestas diuinitus data.*

VT autem non lateret nos, quid
peccato amissum sit, aut quàm
clementem iudicem habeamus,
Z 4 domi-

dominij illius, primæque potestatis haud obscura quædam nobis relicta sunt vestigia. Neque enim dominium illud est extinctum, sed accisum. Quod penitus adimere potuit, diuina bonitas limitauit duntaxat.

Psal. 76. 10. Hoc est, quod dicitur: *Nunquid continebit, in ira sua, misericordias suas?* Immo in quibusdam Sanctis, subinde velut in solidum ostendit dominium reductum. Quis nescit, à Moysè, serpentem, sine noxa apprehensum? Nam etsi, virgâ in colubrum versâ, fugit; mox tamen, vbi dixit Dominus;

Exod. 4 4. *Extende manum tuam, & apprehende caudam eius: extendit, & tenuit.* Paulus quoque,

Act. 28. 3. *cùm congregasset sarmentorum aliquantam multitudinē, & imposuisset super ignem, viperâ à calore cùm processisset, inuasit manum eius. Vt verò viderunt barbari pendentem bestiam de manu eius, ad inuicem dicebant, eum moriturum. At ille excutiens bestiam in ignem nihil mali passus est. Din autem illis expectantibus, & videntibus, nihil mali in eo fieri, conuertentes se, dicebant, eum Deum esse. Tanti faciebant, à vipera non lædi hominem, qui à vipera morderetur. Hoc nempe est, quod*

Luc. 10. 19. *dixit Seruator: Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnes*

omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocet.
bit. Sicut nihil nocuit Ioanni Apostolo,
poculum à veneficis infectum bibisse. Si-
cut Philippus Apostolus draconi impera-
uit, vt innocuus abiret in latebras, nemini
iniurius. Sicut S. Narcissus, & S. Magnus
draconibus & serpentibus necem, vel fu-
gam mandauerunt. Sicut Didymus Abbas
& anachoreta colubros & serpentes pedi-
bus innocuè conculcauit. Iuxta illud: *super* Pf. 90. 13.
aspidem & basiliscum ambulabis, & conculca-
bis leonem & draconem. Sicut Hypatius; nō
iam aurei velleris, sed auri custodem dra-
conem, tanquam Christianus Iason, grādi
prodigio interemit. Quippe, Constantio,
Constantini filio, regnante, immanis qui-
dam draco thesauro Imperatoris ita incu-
buit, vt nemo auderet illuc aspirare. Quod
si quis audētior accederet, illico vita mul-
tabatur. Imperator ergo inops consilij,
fama ad se, de viro S. Hypatio Gangrensi
Episcopo perlata, mittit, qui illum eant ac-
cerditum. Vbi venit, gazophylacium solus
accedit, januam referat: scipione, quem
gestabat, crucē præferente, draconem icit,
trahensque, velut cetum, virga captum ex-
traxit, ingentiq; rogo, in foro, illius iussu,

Matth.
Rader. in
Viridar.
SS.

excitato, peremptum baculo, cōcremauit. Imperator percussus admiratione, ne quid imposterum eiusmodi accideret, sanctam illius viri imaginem, ad ingressum ararij iussit figi. Ambiguum esse potest, num Deus tunc ostendere voluerit, quales soleant esse thesaurorum custodes. Illud dubio caret, vim, meritumque Sanctorum, eo facto, demonstrauisse. Quibus similia plura

De ser-
pente. lib.
de spe.
c. 14. n. 2. 3.
& 6. De
leone &
lupo ibid.
n. 5. & 6.

Sanctis diuina virtute concessa leguntur, & nos alibi quædam retulimus, quæ demonstrant, quàm securè innocens Adam versari potuerit, & versatus sit, inter venenata; itemque cælestem manum ab homine iam peccatore non omnino subductam esse; sed sæpe etiam velut in integrum reductam, & ad Paradisi exemplum concessam. Samsonem quis nescit Hebræorum

Iud. 16. 6. *Herculem? Irruit Spiritus Domini in Samson, & dilacerauit leonem, quasi hadum in frustra discerpens, nihil omninò habens in manu.*

1. Reg. 17. 34. *De se, dixit David ad Saul: Pascebat seruum tuus patris sui gregem, & veniebat leo vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequabar eos, & percutiebam, eruebamq; de ore eorum, & illi consurgebant aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam,*

bam, interficiebamq; eos. Nam & leonem, & vrsum interfeci ego seruus tuus. Quæ non dicebat jactabundus, sed vt DEI vires in se ostenderet.

§. II.

In leones, lupos, vrsos, onagros, & crocodilos vis à Deo, non ab astris, concessa.

Qua de caussa etiam Daniel, in medio leonum, quasi inter fidissimos satellites, tutus assedit; hinc innocentia, inde Angelo eum protegēte. Idcirco ait: *Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictū non feci.* Leonem pro imperio, de via decedere iussit Abbas Sergius, vt pecora tuto itinere irent. Zosimo quoq; Abbati paruit agrestis Leo. Alius iussus capere leonem, obedientiâ adjutrice, cepit, atque velut agnum ad Abbatem adduxit. Simonides monachus viatoribus leones, in viæ monstratores attribuit. De admirando, per D. Fraciscum, cicurato lupo, itidem alibi docui. Certè, mandato Eustorgij Mediolanensis Episcopi, lupo iugo se submisit, & currum traxit, cuius duo iumenta violentus raptor deuorarat. Quo pacto etiam S.

Corbi-

Dan. 6.
22.

In prat.
Spr. cap.
125.
Theodo.
ret. in
hist. Re-
lig. cap. 6.
Loc. cit.